

Gledalec običajno v prvem trenutku zazna sliko kot tridimenzionalni objekt, saj ga Irena Romih slikarsko tako prepričljivo veristično upodobi v najbolj prvinskih elementih ali predmetih. V svoji končni podobi pa lahko celo spominjajo na pogoste strukture oblikovno determiniranega in dominantnega vsakdanjega okolja.

Umetnost Irene Romih je vse bližja novi optični umetnosti, do katere vstopa skozi geometrijsko umetnostno percepcijo. Svojo slikarsko izpoved je že v začetkih gradila na tridimenzionalnosti, najprej s slikarsko podlago iz lehnjaka, nato pa je od materiala prehajala v iluzionistični prostor, ustvarjen z barvami. Sam prostor pa je s predmeti, detajli, površinskim oblikovanjem in teksturo postopoma pripeljala do vse čistejših ploskev, ki so postale dominantne.

V današnjem digitalnem in virtualnem svetu Irena Romih z iskrenostjo, občutenjem, bogatim slikarskim znanjem ter spoštljivostjo do preprostosti izpostavlja marginalne motive, za mnoge nezaznavne in nepomembne n drobne, ki pa skozi njen pronicljiv umetniški fokus postajajo in ostanejo opozorilne, zaznavne in nepozabne.

Milena Koren Božiček

Irena Romih (1965, Celje), je leta 1990 diplomirala pri prof. Emeriku Bernardu na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani in tam tudi nadaljevala študij na specialki pri prof. Metki Krašovec. Ukvarja se s slikarstvom, ilustracijo in animacijo. Živi v Ljubljani.

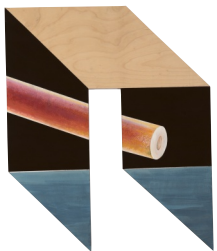


galerija **GABRONKA**, Bistrica ob Sotli, 2025

Podrast, rast, odrast, triptih, 2025, les, jajčna tempera, lužilo za les, akrilni sprej, 91 x 53 cm



TOVOR
IRENA
ROMIH
20.6. - 20.7.



POGLED NA RAZSTAVO TOVOR

Vpogled v petintridesetletno ustvarjalno shemo Irene Romih odstira različne razvojne in materialne faze: po diplomi se je zaposlila kot oblikovalka v Steklarni Rogaška, kjer je oblikovala tudi embalažo in bila zanjo večkrat nagrajena. Že na začetku samostojne slikarske poti jo je prevzela slika kot virtualni objekt, vse od in do njenih robov in ob uporabi različnih že znanih materialov.

Po seriji slik v tradicionalnih tehnikah enkavstike in jajčne tempere je nadaljevala s freskami, ki jih je izvajala na izbranem nosilcu lehnjaka. Dodobra je proučila možnosti variacij z barvnim ometom ali obarvano risbo in z motivi vzorcev tekstilij iz domače hiše. K akrilni tehniki na klasični podlagi platna in pleksi stekla so jo pripeljala raziskovalna nagnjenja. Ta so presegla ustvarjene sestavljivosti nosilnih podlag z novimi tekstilnimi materiali in iluzionističnimi povezavami v nove prostorske sheme. Eksperimentalna in razvojna pot jo je po nekaj letih spet povezala z jajčno tempero, tokrat na novi leseni podlagi in v preigravanju z negativnim prostorom. Belina stene se ob tem povezuje ali celo prevzema pomemben poudarek slike ali pa jo prav s pomočjo slednjega šele dokončno definira in tako kot celota postane optična preizkušnja.

V tokratni predstavitvi v domači Bistrici ob Sotli je spet na novi prelomni točki, ki jo Irena najbolje sama pojasnjuje: »Osnova vseh del je odpaden embalažni les, ki služi kot zaščita pošiljk vezanih plošč. Izkoriščam oznake, napise, grče, barvo lesa in sploh vso grafiko, ki jo ponuja najdena plošča. Tudi zato se mi kot naslov te serije oz. razstave vsiljuje "Tovor".«

Skriti potnik, 2024, les, jajčna tempera, 95 x 85 cm

Izredni prevoz 2, 2024, les, jajčna tempera, 59 x 49 cm

Sliko avtorica že v snovanju obravnava kot objekt in jo tako dodela z različnimi materiali in z vsemi robovi, vendar s prevladujočo vlogo slikovnega nosilca. Slikarske kompozicije ali posamezni artefakti iz ciklusa *Tovor* so slikarski objekti, ki jih bodisi sestavlja v združene kompozicijske enote ali pa jih samostojno umešča na zid ali kot celoto v prostor. Skrbno obdelane dele odpadnega embalažnega lesa, ki se prvenstveno uporablja kot zanemarljiva zaščita pošiljke vezanih plošč, oblikuje v nove, zanimive in vznemirljive podobe. Ohrani in izkoristi prvinske lastnosti lesa in grafiko, ki jo prinaša novoodkrita plošča. Barvna paleta in številni kontrasti znotraj posameznih predhodno pripravljenih elementov in kaligrafije so v novih kompozicijah sprva zelo asociativni, saj so bili vsakemu gledalcu že kdaj vsaj v fragmentih predstavljeni ali pa vsaj spominjajo na kak pogost pogled. Toda to prepoznavnost slikarka vsebinsko dopolni z barvo, ki razkrije in spodbudi nova spoznanja in odstre vsebinsko nove motive. Kljub navidezni preprostosti, ki jo sprva vzbuja hipno srečanje in soočanje s tako sliko, pa je njeno opisovanje bolj zagonetno.

